Абищо vs Тощо vol.1 (2023)

Мріяти про світле майбутнє спалюючи книжки – це як впасти в могилу яку викопав ворогу.

Конституція, права й свободи громадянина України – найвищі цінності держави, але не для населення країни, бо народ – не громадяни.

Порушувати Конституцію – це справа закону.

Прагнути до ЄС, де все по закону, відверто порушуючи свої закони.

Епічно волати щодо вірності американців їх Конституції що має бути взірцем для нас, щоб тут же зраджувати свою власну.

Порушувати Конституцію України, щоб не бути як росіяни, які порушують свою Конституцію постійно.

Корупція с кобзарем на вустах – це підступна відповідь москалям.

Якщо ти «аби не москаль», тоді тобі можна все.

Мета й сенс існування справжнього псевдо патріота – перевершити москалів у москальстві.

Вигукувати «єдина Україна понад усе», але розділяти українців по всім можливим ознакам.

Якщо на воротах концтабору написати «Країна мрій», це вже не концтабір. А якщо тягнуть у піч послуговуючись державною – це інше…

Засуджувати «ухилянтів» з екрану «марафону», маючи бронювання від держави.

Погоджуватися з тим, що на фронті воюють із ворогом справжні українці й не важливо якою мовою вони розмовляють, але бути згодним із тим, що існують справжні й несправжні українці які різняться за мовною ознакою.

Завзято вірити словам Путіна про те, що військова допомога Донбасу потрібна нібито заради захисту російськомовних, але чомусь люто не вірити словам Путіна про те, що українців взагалі не існує… то ви йому вірите чи ні (як професійний націоналіст взагалі може вірити Путіну та повторювати за ним, що це за зрада така?), або це вибіркова здатність яка працює лише на патріотизм власної кишені поки лохам квітки роздають?

Доказувати, що Путін прийшов захищати російськомовних на сході й півночі країни, але не дивуватись чому він трощить схід й північ не звертаючи уваги на мову якою там розмовляють українці. Типу – кращий захист людини це її вбивство?

Спочатку розмовляти російською і підтримувати партію регіонів, а потім стати найпершим націоналістом та обстоювати українську мову.

Спочатку співати російський реп чи зніматися у фільмах за гроші фонду російського кіно, а потім не вивчивши доладно українську – звинувачувати українців за російську мову або називати таких українців «паразитами» читаючи із суфлера щоб не з'їхати на суржик чи не ляпнути якесь російське слово за звичкою.

Спочатку бути чорним політтехнологом, а потім стати завзятим поборником правди.

Спочатку бути люмпеном, а потім розповідати про справжній рок.

Спочатку заслужити відзнаку від комуністичної партії СРСР за викладання російської мови іноземцям, а потім пропонувати «утилізувати кацапоротих» українців які говорять російською.

Коли немає аргументів, починати «відправляти на фронт» усіх «невірних» (наприклад тих, хто проти повалення Конституції), сидячи в той час в безпечній студії.

Публічно волати про ницість «когось десь там», смакуючи ницість у карколомних позах у спеціально створеної для цього медіа-рубриці.

Бути типовим портретом буцімто патріота: показушно виключно солов'їною, спочатку ручкатися й агітувати за свого поплічника Порошенко, а потім поріднитись з колишнім олігархом і членом партії регіонів; і на додачу запропонувати «посмоктати в собаки» бійцю штурмової бригади, знаючи що за це нічого не буде, бо працюєш на владу при Зеленському яка надала броню від війни.

Кричати гасла «про мову» на політичному шоу, а вдома розмовляємо російською.

Співати славні героїчним ЗСУ як справжнім українцям, але нагороджувати повістками до війська, щоб карати «не таких» українців за щось «не те».

Якщо вкрав на російській мові – повістка до ТЦК, якщо вкрав на українській мові – одягни вишиванку.

Допомагати справжнім військовим «усім чим можемо», але спостерігати як нібито військові з ТЦК трясуть «мелочь есть, а если попрыгать» з тих, хто ніколи не був на військовій службі.

Запрошувати безробітних цивільних до ТЦК, але мати мільйонні спадки на рахунку воєнкомів.

Ті, хто жив за рахунок держави та приймав присягу народу країни – відправляють захищати державу тих, хто цим коштом не жив, а сплачував податки державі.

Заслужено героїзувати ЗСУ, але вдавати, що вони ніколи не повернуться і не перетворяться на цивільних.

Жалітися що не вистачає грошей на зарплатню військовим, тому вкрадені в них же гроші на корупції класти собі до кишені.

Нічого не мати проти військових що розмовляють російською мовою, але «за російську» відправляти «рити окопи» цивільних які відразу ж стають військовими.

Цінувати життя кожного громадянин України, але «покараних за російську мову» відправляти як «послід» на нуль «на повну утилізацію».

Примушувати навколишніх спілкуватися українською, але самому розмовляти суржиком.

Справжній українець ніколи не пише й не розмовляє російською і не спілкується з росіянами, але Шевченко писав і розмовляв російською та товаришував із росіянами, бо… що? (підказка: бо це інше).

Жалітися, коли в Європі цькують українських дітей за українську, але радіти коли в Європі цькують українських дітей за російську.

Ображатися, коли в Польщі просять спілкуватися польською мовою, але ображати інших просячи спілкуватися українською в Україні.

Доказувати що Путін з'їхав із глузду та постійно бреше, але робити все щоб його маячня знайшла нарешті докази, створені нашими ж руками вже після його заяв.

Заперечувати «імперським» наративам Кремля, але впроваджувати їх у життя під гучні гасла «націоналізму».

На сході розколювати країну – це бути «проросійським зрадником», на заході розколювати країну – це бути «справжнім патріотом».

Україна як нащадок Русі створила Московію, але не має з нею нічого спільного.

Русь принесла цивілізацію на «московські болота», але ми їхня колонія.

Московія це колонія Русі, але московити це улус Орди.

Мала Русь – це центр і митрополія, яка колонізувала Велику Русь, але «малорос» це той, хто толерує «великоросів», тому що був ними колонізований.

Московити знищили мокшан та угро-фінів, але російська мова це суміш мокшанської та угро-фінської мови, тому що російська мова виникла зі староукраїнської, але за походженням це мордовська мова.

Літературна українська мова з'явилася раніше за літературну російську мову, але російська все ще загрожує українській як менш літературна.

Російська мова бідна, але лише своїм існуванням знищує багату українську мову.

Коли суржиком говорять більше громадян ніж українською – це розвиток української мови, а коли російською говорять менше ніж українською – це знищення української мови.

Казати, що суржик це добре задля розвитку української мови, але нагадувати, що суржик – це коли говорять російською з українською вимовою.

Коли в українську мову проникають російські слова – це суржик і зросійщення, а коли те ж саме роблять польські чи німецькі слова – це не суржик, а діалект.

На сході країни суржик – це зросійщення, на заході країни суржик – це говірка.

Казати, що серед усіх слов'янських мов лінгвістично найближча до російської – білоруська мова, а-от українська серед них – найдальша від російської, але разом із цим стверджувати, що серед усіх слов'янських мов – українська мова найближча до білоруської.

Українська мова майже не має нічого спільного з російською, хоча входить із нею до однієї групи споріднених східнослов'янських мов, але має багато спільного з польською, яка входить до іншої групи західнослов'янських мов.

Розповідати про те, що треба розповсюджувати українську мову, але не прочитати ні однієї книжки українською з часів шкільної програми.

Казати, що ніякого переслідування російськомовних із боку держави немає, але звертатися до мовного омбудсмена, щоб той покарав «російськомовних порушників».

Вірити, що в Україні немає проблем із мовою, але постійно розводити «мовні срачі»...

Гучно збирати поміч всією країною на ЗСУ, але тихо заробляти на корупційних схемах…

Якщо подивитися релігійно – це людські жертвоприношення заради наживи, коли криваві гроші робляться на загибелі військових; а коли це маскується образами асоційованими з культурою та етнічністю, мовою, «вишиванками й кобзарями»… це веде до відторгнення цього людожерського дійства, бо жодна притомна людина не схоче мати до подібного хоч якесь відношення.

Безкарність заради наживи завжди перетворюється на наживку для майбутньої кари.